

48

In artikel 22, derde lid, wordt in plaats van: „openlijk bekend worden gemaakt” gelezen: „worden openbaar gemaakt”.

49

De aanhef van artikel 24, eerste lid, wordt gelezen: „Hij die opzettelijk een onjuiste of onvolledige opgaaf voor inschrijving in het handelsregister verricht of doet verrichten, wordt”.

50

De aanhef van artikel 24, tweede lid, wordt gelezen: „Hij die een opgaaf voor inschrijving in het handelsregister verricht of doet verrichten, wordt, indien”. In dat lid vervalt de zinsnede: „, gedaan door hemzelf of door een ander,”.

51

Tussen de artikelen 25 en 26 wordt ingevoegd artikel 25a, luidende: „Artikel 25a

Indien een feit, strafbaar gesteld bij artikel 24 of 25, wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, wordt de strafvervolg ingesteld en de straf uitgesproken tegen hem die tot het feit opdracht gaf of die de feitelijke leiding had bij het verboden handelen of het nalaten.”.

52

In artikel 26 vervallen het cijfer: „1” met de daarachter geplaatste punt vóór het eerste lid, zomede het tweede lid.

53

Artikel 27 vervalt.

54

Artikel 30 en het daarboven geplaatste opschrift: „Overgangsbe-
paling.” vervallen.

Artikel III

Opgaven, waartoe de verplichting ontstaat bij het in werking treden van deze wet, moeten binnen drie maanden daarna geschieden.

Artikel IV

De tekst van de Handelsregisterwet wordt op Onze last in het *Staatsblad* geplaatst met inachtneming van de officiële schrijfwijze van de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 14 Februari 1947 (Stb. H 52).

Artikel V

In de artikelen 36g, 37c, eerste lid, en 37e, tweede lid, van het Wetboek van Koophandel wordt in plaats van: „zaak” gelezen: „onderneming”.

Artikel VI

In artikel 7, tweede lid, van de Wet op de Coöperatieve Verenigingen (Stb. 1925, 174) wordt in plaats van: „zaak” gelezen: „onderneming”.

Artikel VII

Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Economische Zaken,

De Minister zonder Portefeuille,

De Minister van Justitie,

2403 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

De Handelsregisterwet is tijdens de bezetting in 1942 gewijzigd. De voornaamste veranderingen waren de aanpassing der wet aan de kort tevoren ingevoerde nieuwe organisatie der Kamers van Koophandel en Fabrieken en het scheppen van de mogelijkheid van de heffing van opcenten op de inschrijvingsrechten. Ingevolge de ten aanzien van de bezettingsregelingen algemeen gevolgde gedragslijn zal ook deze bezettingsregeling moeten verdwijnen. Met een eenvoudige vervallenverklaring kan echter naar de mening van de ondergetekenden niet worden volstaan, omdat het naar hun oordeel aanbeveling verdient de mogelijkheid van opcentenheffing te handhaven.

De praktijk heeft aangetoond, dat ook in andere opzichten wijziging van de wet wenselijk is. Daarom hebben de ondergetekenden gemeend deze gelegenheid mede tot het tegemoetkomen aan de hier bedoelde desiderata te moeten benutten.

In 1946 is aan de Vereniging van Secretarissen van de Kamers van Koophandel en Fabrieken, die reeds eerder voorstellen in die richting had gedaan, verzocht een volledig voorstel tot wijziging der wet te doen. In het in 1948 uitgebrachte rapport worden vele wijzigingen voorgesteld, die vrijwel alle in het ontwerp zijn verwerkt.

Men kan de belangrijkste wijzigingen in vier groepen indelen:

- uitbreiding van de verplichting tot aanmelding voor inschrijving tot ondernemingen, die tot dusverre niet daaronder vallen;
- wijziging in de ter inschrijving op te geven gegevens;
- vereenvoudiging van de regeling der inschrijvingsrechten met handhaving van de heffing van opcenten op die rechten;
- verbetering van de regeling betreffende de materiële juistheid en de rechtsgevolgen der inschrijvingen.

ad a. Volgens de geldende wet behoeven ondernemingen van bepaalde soorten van kleinhandels- en ambachtlieden niet te worden ingeschreven. Waar sedert de inwerkingtreding dezer wet verschillende andere wetten — waaronder op economisch gebied b.v. de Vestigingswet Kleinbedrijf 1937 en de Wet op het uitverkopen en opruimen in het winkelbedrijf — tot stand zijn gekomen, die mede voor deze ondernemingen gelden, menen de ondergetekenden, dat er niet voldoende termen zijn deze uitzondering te handhaven.

Artikel 2, tweede lid, van de geldende wet bevat de bepaling, dat Nederlandse vennootschappen en coöperatieve verenigingen steeds geacht worden een zaak te drijven. Deze bepaling houdt verband met de in het artikel vervatte uitzondering, behelzende het niet van toepassing zijn van de wet ten aanzien van bepaalde categorieën van ondernemingen. Zij beoogt tot uitdrukking te brengen, dat zodanige ondernemingen niettemin onder deze wet vallen, voor zover zij aan bedoelde vennootschappen of verenigingen behoren. Verduidelijking van de bepaling lijkt gewenst.

Voorts verdient het aanbeveling te voorzien in de inschrijving van in het buitenland gevestigde ondernemingen, toebehorende aan in Nederland gevestigde rechtspersonen en niet rechtspersoonlijkheid bezittende vennootschappen. Het is nuttig, dat het handelsregister inlichtingen kan geven omtrent dergelijke ondernemingen.

Ten slotte zouden de ondergetekenden de mogelijkheid willen openen ook groepen bedrijven, waarbij geen winstoogmerk bestaat, onder de werkingssfeer van de wet te brengen. Het gaat hun te ver voor al deze bedrijven inschrijving in het handelsregister verplicht te stellen. Voor inschrijving zal voornamelijk aanleiding bestaan, indien het bedrijven betreft, die in belangrijke mate aan het economisch verkeer deelnemen.

ad b. Gebleken is, dat ten aanzien van verschillende in de geldende wet genoemde gegevens inschrijving overbodig of bezwaarlijk

is en dat anderzijds inschrijving van enkele thans niet genoemde gegevens voor een goed functioneren van het handelsregister nodig is. In de artikelsgewijze toelichting wordt hierop nader ingegaan.

ad c. Een ingrijpende herziening van de geldende regeling van de inschrijvingsrechten achten de ondergetekenden niet opportuun. Zij zijn echter van oordeel dat, gelet op de financiële behoeften van de Kamers van Koophandel en Fabrieken, de bevoegdheid van de Minister van Economische Zaken tot het toestaan van opcentenheffing moet worden gehandhaafd.

De wet — zoals zij luidt zonder de tijdens de bezetting aangebrachte wijzigingen — bevat een vrij ingewikkelde regeling voor de verdeling der geheven rechten ingeval meer Kamers bij één onderneming zijn betrokken. Het resultaat der z.g. verrekeningsprocedure is niet evenredig gebleken aan de daaraan bestede moeite en kosten. De ondergetekenden stellen daarom een eenvoudiger regeling voor, waarbij de Kamer, in welker gebied de onderneming gevestigd is, de normale rechten behoudt, doch de Kamer, in welker gebied een filiaal of bijkantoor of een handelsagent gevestigd is, zelfstandig een recht heeft, gelijk aan de jaarlijkse heffing volgens het laagste tarief, indien de inschrijving bij de Kamer, in welker gebied de onderneming zelf gevestigd is, aan dat tarief is onderworpen, en aan de jaarlijkse heffing volgens het op één na laagste tarief in alle overige gevallen.

ad d. De bevoegdheid om tegen onjuiste inschrijving te opponen komt volgens het ontwerp aan iedere belanghebbende toe, niet slechts aan hen ten aanzien van wie de inschrijving onjuist is. Bovendien is de aansprakelijkheid voor onjuiste inschrijvingen uitgebreid tot allen, die de opgave doen en aan wier schuld de onjuistheid of onvolledigheid is te wijten; deze wijziging bleek in de praktijk gewenst. Door deze verbeteringen wordt de betrouwbaarheid der inschrijvingen bevorderd, zonder dat het aan de wet ten grondslag liggende lijdelijkheidsbeginsel wordt aangetast.

Voorts wordt voorgesteld een meer sluitende regeling van de rechtsgevolgen der inschrijving. Uitgangspunt van de bestaande regeling was, dat men op het handelsregister moest kunnen bouwen als op een rots. In de geldende regeling wordt dit niet bereikt, doordat de enige, die de onjuistheid of onvolledigheid van de inschrijving niet kan tegenwerpen, degene is, die gehouden is enig feit op te geven. Twee lacunes zijn hier aanwezig. In de eerste plaats kan volgens de bestaande jurisprudentie beroep op de onjuistheid gedaan worden door hem, die zelf de opgave tot inschrijving gedaan heeft, indien hij niet tot die opgave verplicht was. In de tweede plaats kan de eigenaar der onderneming zich op de onjuistheid beroepen, wanneer een gegeven ingeschreven is, dat niet ingeschreven behoefde te worden of zelfs, gezien de onjuistheid, niet ingeschreven mocht worden. Wil het handelsregister volledig zijn waarde hebben, dan dienen de ingeschreven gegevens volledig te gelden tegenover de eigenaar der onderneming en tegenover hem die de opgave tot inschrijving gedaan heeft.

De ondergetekenden hebben het woord „zaak” overal vervangen door „onderneming”, omdat dit overeenstemt met de in de nieuwere wetgeving gebruikelijke terminologie; een materiële wijziging is dit uiteraard niet.

In verband met het grote aantal wijzigingen is bij deze memorie als bijlage een overzicht gevoegd, waarin opgenomen is de huidige tekst der Handelsregisterwet zonder de in de bezettingstijd daarin aangebrachte veranderingen (deze laatste zijn in een aantal voetnoten vermeld) en daarnaast de tekst, zoals die zal komen te luiden bij aanneming van het onderhavige wetsontwerp.

Hieronder worden thans de verschillende artikelen voor zover nodig toegelicht.

Artikel I

Opgemerkt zij, dat ten gevolge van deze bepaling voor de in artikel II vervatte wijzigingen als uitgangspunt wordt genomen de tekst van de Handelsregisterwet, zoals die luidt zonder de vervallen bezettingsregeling.

Artikel II

1

Deze wijziging is reeds aan het slot van het algemeen deel toegelicht.

2

Het systeem, dat in artikel 14 der geldende wet is gevolgd ten aanzien van de inschrijving, ingeval er filialen of bijkantoren of handelsagenten zijn, is niet duidelijk, al heeft de praktijk zich weten te redden. In het nieuwe artikel I wordt thans uitdrukkelijk vooropgesteld, dat steeds wordt ingeschreven „de onderneming” en wel bij alle Kamers van Koophandel en Fabrieken, in welker gebied de onderneming zelf, of een filiaal of bijkantoor, of een handelsagent, die voor de onderneming kan optreden, is gevestigd. De nieuwe artikelen 14 en 14a

bepalen thans alleen, welke gegevens daarbij worden opgenomen met betrekking tot de filialen of bijkantoren en handelsagenten.

Opgemerkt zij, dat naast de hierbedoelde inschrijvingen uiteraard staat de inschrijving van de handelsagent als zelfstandige onderneming. Te dezen aanzien behoeft de wet geen bijzondere bepaling te bevatten.

3

De nieuwe redactie van het derde lid van artikel 1 en de toevoeging van een vierde lid zijn gevolgen van de onder 2 besproken wijzigingen. Wat het nieuwe vijfde lid betreft, moge naar het algemeen deel verwezen worden.

4

De in artikel 2, eerste lid, van de geldende wet voorkomende definitie van „zaak” is geschrapt, omdat het thans gebruikte woord „onderneming” naar de mening van de ondergetekenden geen definitie behoeft: de juiste omlijning hiervan kan aan de praktijk, onder de hoede van de rechter, worden overgelaten.

De bepalingen van de bestaande leden 2 en 3 zijn thans in een nieuwe redactie in het eerste lid opgenomen. Hierbij zijn een tweetal wijzigingen aangebracht. Vooreerst zijn de kleine zakenlieden niet meer van inschrijving vrijgesteld, behoudens de markthandel, de straathandel en de handel te water. In de tweede plaats is de vrijstelling van minderjarigen, die geen handlichting hebben bekomen, opgeheven, omdat er voor handhaving van deze uitzondering onvoldoende gronden zijn.

Het nieuwe tweede lid behelst omschrijvingen van de begrippen „landbouw” en „visserij”.

5

Door de nieuwe redactie dezer bepaling wordt bereikt, dat, waar mogelijk, een ingezetene des Rijks tot het doen der opgave verplicht is. De eigenaar is steeds opgaafplichtig, ook als hij buitenslands is gevestigd; dit is in het bijzonder van belang voor de civiele sanctie van artikel 22.

6

Het bestaande derde lid van artikel 3 kan vervallen, gezien het nieuwe artikel 25a. De eerste volzin van het nieuwe derde lid spruit voort uit de in de praktijk gebleken wenselijkheid om bij overdracht ook de vorige eigenaar opgaafplichtig te maken. De verplichting van de vereffenaar bij ontbinding van een rechtspersoon of vennootschap is uit het eerste lid van het bestaande artikel 18 naar het onderhavige lid overgebracht.

7

Met deze wijziging wordt beoogd de mogelijkheid tot het doen van opgaven bij volmacht in de wet zelf vast te leggen.

8

De wijzigingen vloeien voort uit de onder 2 besproken wijziging van artikel 1, eerste lid.

9

De in het bestaande tweede lid van artikel 4 vervatte overgangsbepaling heeft thans geen betekenis meer. Een nieuwe overgangsbepaling is vervat in artikel III van dit wetsontwerp.

10

De bestaande redactie van het derde, voortaan tweede, lid van artikel 4 werd verbeterd en tevens aangepast aan de terminologie van het nieuwe eerste lid.

11

De in artikel 5 der wet vervatte opsomming van voor de inschrijving van ondernemingen van natuurlijke personen verlangde gegevens werd enigszins uitgebreid en omgewerkt ter wille van een betere aanpassing aan de eisen der praktijk.

12

De bestaande bepaling zegt, dat in geval van mede-eigendom omtrent alle eigenaren opgave moet worden gedaan. Dit is echter vanzelfsprekend. Verder wordt bepaald, dat ieders aandeel wordt vermeld. Deze vermelding stuit in de praktijk op moeilijkheden, omdat herhaaldelijk de aandelen niet eenvoudig te bepalen zijn en daarin wijzigingen voorkomen. Deze vermelding heeft ook weinig zin, omdat zij niet zonder meer beslissend is voor de aansprakelijkheid van de eigenaren voor de verbintenissen der onderneming.

13

In verband met de in dit lid voorgeschreven opgave zij gewezen op de bepalingen van artikel 22, derde lid, en van artikel 207 van

het Burgerlijk Wetboek. De voorgestelde aanvulling vergemakkelijkt de nasporing in de registers van de betrokken arrondissementsrechtbank.

16

De in artikel 6 vervatte opsomming van voor de inschrijving van ondernemingen van vennootschappen onder firma verlangde gegevens werd, deels overeenkomstig artikel 5, aangepast aan de eisen der practijk.

17

Door commanditaire vennoten kunnen niet alleen gelden, doch ook goederen worden ingebracht. Daarmede is bij de wijziging van artikel 7, eerste lid, rekening gehouden.

18

De wijziging in het tweede lid wordt voorgesteld op grond van de overweging, dat ten aanzien van het geplaatste kapitaal een jaarlijkse opgave voldoende is.

19

De in artikel 8 vervatte opsomming van voor de inschrijving van ondernemingen van naamloze vennootschappen verlangde gegevens werd, deels overeenkomstig artikel 5, aangepast aan de eisen der practijk.

In het tweede lid wordt overlegging van de *Nederlandse Staatscourant* of van een authentiek afschrift der akte van oprichting imperatief voorgeschreven.

20

Ten aanzien van het derde lid en van de laatste volzin van het vierde lid van artikel 8 werd, evenals bij artikel 7, tweede lid (zie onder 18), uitgegaan van het standpunt, dat van de aldaar bedoelde mutaties een jaarlijkse opgave voldoende is.

21 en 22

De verwijzing in de artikelen 9 en 10 naar het eerste lid van artikel 8 dient zich uiteraard niet uit te strekken tot het nieuwe punt 6°, behelzende de opgave van het maatschappelijk kapitaal en van het geplaatste en het gestorte kapitaal.

23

Het lijkt nuttig in artikel 12 ook de niet rechtspersoonlijkheid bezittende vennootschap op te nemen, omdat de artikelen, waarnaar hier verwezen wordt, ook ten aanzien van deze rechtsfiguur bepalingen inhouden.

24

Door in artikel 13, tweede lid, mede een opgave van dag en plaats van geboorte en nationaliteit voor te schrijven wordt voorzien in een tot dusverre bestaande lacune.

25

Aangezien artikel 17 reeds voorschrijft, dat alle wijzigingen moeten worden opgegeven, is hier afzonderlijke vermelding van wijziging en intrekking der volmacht overbodig.

26

In dit nieuwe artikel is opgenomen een deel van de inhoud van het bestaande artikel 14, vierde lid. Tevens is hier het begrip „hoofdnederzetting” ingevoerd, wat voor de redactie van verscheidene bepalingen voordeel biedt.

27 en 28

De nieuwe redactie van artikel 14 en het nieuwe artikel 14a vloeien voort uit het nieuwe ten aanzien van filialen of bijkantoren en handelsagenten gekozen systeem, als in de toelichting bij 2 uiteengezet.

29

Het is van belang gebleken in het eerste lid van artikel 15 een naar schuldbrieven op naam en schuldbrieven aan toonder gesplitste opgave voor te schrijven. In dit lid werden voorts redactionele verbeteringen aangebracht.

30

Ook hier lijkt een jaarlijkse opgave voldoende.

31

Dat het ontslag van degene, die vanwege zijn betrekking bij een onderneming in het handelsregister is vermeld, dient te worden opgegeven, vloeit reeds zonder meer voort uit de eerste volzin van

artikel 17, eerste lid. Een afzonderlijke bepaling daaromtrent, als vervat in de geldende tekst van de tweede volzin, is derhalve overbodig. Wel is het nodig de schorsing uitdrukkelijk op te nemen.

32 en 33

In het bestaande artikel 18 zijn door elkaar gemengd de gevallen van opheffing ener onderneming en van ontbinding van de rechtspersoon of vennootschap, aan welke een onderneming behoort. Alleen in het laatste geval is sprake van liquidatie en van een vereffenaar. In de nieuwe redactie heeft artikel 18 betrekking op de opheffing van een onderneming, filiaal of bijkantoor en op de intrekking van de volmacht van een handelsagent; artikel 18a betreft de ontbinding van de rechtspersoon of vennootschap.

In artikel 18a, tweede lid, is nog opgave van een tweetal nieuwe punten voorgeschreven.

34

Het recht van navordering over de jaren, waarin de onderneming ten onrechte niet ingeschreven was, wordt door het gewijzigde artikel 19, eerste lid, buiten twijfel gesteld. Het onverminderd verschuldigd zijn van de bedragen bij verzuim van tijdige aanmelding is alleszins gerechtvaardigd. Er dient geen premie op wetsontduiking te worden gesteld.

35 en 36

De stof van de bestaande leden 2 en 3 van artikel 19 is in de nieuwe, onder 39 behandelde artikelen 19a en 19d geregeld.

Het voorgestelde tweede lid is geheel nieuw. De hier neergelegde opvatting van het begrip „in de onderneming gestoken kapitaal”, als grondslag voor de in het eerste lid bedoelde heffingen, is in overeenstemming met de in de afgelopen 30 jaren gegroeide practijk.

37

In het bestaande vijfde lid (vierde lid nieuw) is enige verduidelijking gebracht om verwarring tussen opgave ter inschrijving en aangifte van het kapitaal te vermijden.

Door de thans gekozen redactie zal de in dit lid bedoelde kennisgeving moeten worden toegezonden aan alle als eigenaren der onderneming opgegeven personen. Zij allen verkrijgen recht op beroep.

38

Het bestaande zevende lid geeft enkele bepalingen betreffende de Kamers van Koophandel en Fabrieken; het kan — waar inmiddels de Wet op de Kamers van Koophandel en Fabrieken 1950 in werking is getreden — thans vervallen.

Het bestaande achtste lid is overgebracht naar het nieuwe artikel 19d, tweede lid (zie onder 41).

39

De materie van artikel 19 is ter wille van de overzichtelijkheid gedeeltelijk naar vier nieuwe artikelen 19a tot en met 19d overgebracht.

Artikel 19a, eerste lid, regelt de heffing voor het geval wel de eigenaar, maar niet de onderneming of enig onderdeel daarvan in Nederland gevestigd is, alsmede de heffing voor een hoofdnederzetting.

Het tweede lid betreft de heffing voor de inschrijving bij de Kamer, in welker gebied een filiaal of bijkantoor of een handelsagent is gevestigd. Dienaangaande zij verwezen naar het algemeen deel, ad c. laatste alinea.

Artikel 19b laat de regeling van de rechten, verschuldigd door met ondernemingen gelijkgestelde bedrijven, die niet zijn gericht op het maken van winst, over aan een algemene maatregel van bestuur. Deze bepaling is wenselijk, aangezien toepassing van de in artikel 19, eerste lid, neergelegde algemene maatstaven ten aanzien van de onderhavige bedrijven veelal niet gerechtvaardigd ware.

Het nieuwe artikel 19c komt in de plaats van de tijdens de bezetting als artikel 19, lid 2, ingevoegde bepaling omtrent de opcentenheffing. De nieuwe regeling geldt zowel voor de ingevolge de artikelen 19 en 19a verschuldigde bedragen als voor die, verschuldigd ingevolge de krachtens artikel 19b vast te stellen algemene maatregel van bestuur.

Artikel 19d, eerste lid, bevat de bepaling van het oude artikel 19, derde lid.

Het tweede lid is het oude artikel 19, achtste lid.

40

Door de voorgestelde wijziging wordt mede voor andere belanghebbenden dan die, bedoeld in het huidige artikel 20, tweede lid, de mogelijkheid geopend langs de in dit artikel voorgeschreven gerechtelijke weg rectificatie van de inschrijving te verzoeken.

41

Naar het oordeel der ondergetekenden moet het horen, althans oproepen der betrokkenen vóór de beslissing op het verzoek in alle gevallen geschieden. Het voorschrift dient zich derhalve niet te be-

perken tot de gevallen, waarin het verzoek wordt ingewilligd. Door „de eigenaar der zaak” te wijzigen in „partijen” wordt bereikt, dat ook de verzoeker met het oog op de mondelinge behandeling wordt opgeroepen. Op deze beide punten is aansluiting gezocht bij de overeenkomstige bepaling van artikel 6, derde lid, der Handelsnaamwet.

Het lijkt nuttig de regeling voorts in dier voege aan te vullen, dat ook de Kamer — die in verband met het tweede lid niet de verzoevende partij behoeft te zijn — steeds de gelegenheid verkrijgt haar visie naar voren te brengen. Daarentegen heeft de thans vereiste oproeping van hem, die de opgave heeft gedaan, weinig zin, daar deze bij de inschrijving slechts de eigenaar heeft vertegenwoordigd.

De voorgestelde nieuwe eerste volzin bepaalt, dat het verzoekschrift aan de wederpartij en aan de Kamer moet worden betekend. De bestaande regeling voorziet in de betekening uitsluitend voor de appèl- en de cassatieprocedure.

42 en 43

Duidelijkheidshalve wordt nader aangegeven, wie, als partijen in het geding, recht van beroep hebben.

44

Er is geen reden om niet ook aan de rechtbank de bevoegdheid toe te kennen de voorlopige tenuitvoerlegging van haar beschikking te bevelen.

45 en 46

De thans in artikel 20, zevende lid, opgenomen bepaling hoort daar niet thuis; de woorden „rechterlijke uitspraak” hebben immers betrekking niet op de in dit artikel bedoelde beschikkingen, maar op andere vonnissen en beschikkingen, b.v. over het onrechtmatig voeren van een handelsnaam. Om verwarring te voorkomen wordt de bepaling thans in een afzonderlijk artikel opgenomen.

47

Deze wijziging is reeds toegelicht in het algemeen deel, ad *d*, tweede alinea.

49

Door de voorgestelde wijziging wordt ook het opzettelijk door een ander doen verrichten van een onjuiste of onvolledige opgave in dit artikel strafbaar gesteld.

50

In artikel 24, tweede lid, is, in zoverre in navolging van het eerste lid, de beperking tot hem die „wettelijk gehouden” is een opgave te doen, losgelaten. Hij die een opgave doet en aan wiens schuld de onjuistheid of onvolledigheid daarvan is te wijten, zal dus ook dan strafbaar zijn, wanneer op hemzelf geen verplichting tot het doen van de opgave rustte.

52—54

De bestaande bepalingen van de artikelen 26, tweede lid, 27 en 30 hebben reeds lang haar betekenis verloren en kunnen vervallen.

Artikel III

Deze overgangsbepaling volgt het systeem, dat met het oog op de invoering der Handelsregisterwet in artikel 4, tweede lid, dier wet was neergelegd.

Artikel IV

Wegens de vele wijzigingen komt het wenselijk voor de wet in haar nieuwe tekst in het *Staatsblad* te plaatsen.

Artikelen V en VI

De voorgestelde bepalingen behelzen wijzigingen van het Wetboek van Koophandel en van de Wet op de Coöperatieve Verenigingen, die ten nauwste samenhangen met de aan het slot van het algemeen deel toegelichte wijziging van de Handelsregisterwet, vervat in artikel 1, onder 1.

De Minister van Economische Zaken,
VAN DEN BRINK.

De Minister zonder Portefeuille,
A. H. M. ALBREGTS.

De Minister van Justitie,
H. MULDERIJE.